

عنوان مقاله:

سادات لاله تبریز در گذار به عصر صفوی

محل انتشار:

مجله تاریخ اسلام و ایران، دوره 25، شماره 28 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد تقی مشکوریان - دانشگاه اصفهان

علی اکبر جعفری - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

شروع حکمروائی صفویه بیش تر با نظر به رسمیت یافتن تشیع، تمرکز و یکدست شدن حاکمیت سیاسی و درگیری با عثمانی و ازبکان مورد مطالعه قرار می گیرد. اما افراد و گروه های مختلف درون قلمرو صفوی، چگونه با شرایط جدید مواجه شدند و سیاستهای حکومت صفوی چه عاقبتی برای آنها رقم زد تا آنجا که به موضوع ما مربوط می شود، از همان آغاز سادات به طور وسیع از سوی حکومت در مناصب رسمی بکار گرفته شدند، حتی منصب صدارت به انحصار آنها درآمد. اما شیوخ صوفیه چون در امور معنوی و برخی در حوزه قدرت دنیوی، رقیب بالقوه شاه صفوی تصور می-شدند، چندان مورد اعتماد نبودند. رسمیت یافتن تشیع باعث شد هرکسی به صرف باورهای غیر شیعی اش عنصری مشکوک تلقی شود، بویژه که عثمانی و ازبکان همواره باورهای مذهبی را توجیه کننده درگیری های نظامی خود با صفویه می دانستند. با این مقدمات، هدف این مقاله پی گیری تحولاتی است که خاندان لاله در دوران پرآشوب قرن دهم، در جامعه صفوی از سر گذرانده اند. آنها از خاندان های سرشناس تبریز در قرن دهم و برخوردار از امتیاز سیادت بودند. بزرگ این خاندان، بدرالدین احمد، شیخی صوفی از سلسله کبرویه و خلیفه سید عبدالله برزش آبادی در آذربایجان بود. پدرش مرید خواجه علی صفوی بود و یکی از پسرانش مدت کوتاهی صدارت شاه اسماعیل را داشت. سادات لاله در نیمه دوم قرن دهم، به تسنن متهم بودند و احتمالاً به همین سبب مورد سوءظن قرار گرفته و به اصفهان تبعید شدند. مجموعه اینها نشان می دهد مطالعه موردی تاریخچه این خاندان تا چه حد می تواند ما را در فهم تحولات این دوره یاری دهد.

کلمات کلیدی:

سادات لاله، جامعه صفوی، بدرالدین احمد لاله، شهاب الدین عبدالله لاله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/895369>

